

թեան սկզբանց վրայ : Պատմայի այս նկար պատրաստող-
ներուն առաջինն եղած է՝ կըսեն՝ ի Կ. Պոլիս Խա-
գիւղցի Կարապետ Տէմիրճիպաշեան (հայրը՝ գրագէտ-
բանաստեղծ Եղիա Տէմիրճիպաշեանի, որ կը ճանչցուի
գրասէր-Ատում յորջորջումով) : Այս Կարապետ Տէմիրճի-
պաշեան՝ վարպետ է եղեր նաեւ եպիսկոպոսական խոյրե-
րու, վականներու, եմփորոններու ձեւագրութեանց :
Րաքտիվանի բանուկ տունին նկարիչն էր Նահապետեան,
Գարակէօգեանցն՝ Ալիքսան Մոմճեան սկիւտարցին, ա-
ռաջինն՝ ապա անցած ի Մանչէսթըր իր արուեստովն եւ
երկրորդը՝ կանուխ անցած այս աշխարհէն ալ : Միւս
վաճառատուններէն՝ ոմանք ալ ունէին իրենց յատուկ
կամ այցող վարձեալ գծագրիչները, որոց ճաշակները
կը նրբանային հետզհետէ պոլսական ու եւրոպական նո-
րագոյն ոճերու և երանգներու վրայ :

Մանիֆաթուրայի վերջին այս ոսկեղարին՝ յառաջ-
դէմ գտնուած են դարձեալ գաւառացիներէն մանաւանդ
կեսարացիները, որոնցմէ միշտ դժգոհ մնացած է ու կը
քրթմընջէ բացսիրտ և հովարսայ Կ. Պոլսեցին՝ անոնց իբր
այլամերթութեանն և բուրդ-համրող գործունէութեանց
համար : Այս անհետորիկ⁽¹⁾ կեսարացիք և հնգեակ մը
միւս գաւառացիք՝ կցելով իրենց խտամբեր գաւառա-
յին գործունէութեանցն ու փորձառութեանց՝ ի Կ. Պո-
լիս բնակութեամբը՝ ձկուն ճապուկ բարքեր մը և քիչ
շատ ոճ և ճաշակ մը բիւզանդական, քիչ քիչ անուն

(1) Հին առած է Թէ Կեսարիայէն հետոր և ճարտարախօս
չեներ : —

«Քան զսպիտակ ագռաւ կըրայ քեւաւոր՝

Անգիւս ի Գամիւս Է ճարտար հոնոր :»

Բայց Մանգուսէի կեսարացի հին տէրը՝ Կ. Փանոսեան՝ Թէ ոչ
Թեւաւոր կրայ գէթ շուշանագռաւ մը կըրնայ յորջորջով՝ նայելով իր
պոռչըտուն հրապարակագրութեանց :